

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobce: G. C.**, zastoupeného opatrovníci P. S., pracovníci Krajského soudu v Ústí nad Labem, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2003, č. j. OAM-3714/VL-19-C10-2002 vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 14 Az 237/2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2004, č. j. 14 Az 237/2003 – 32,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 17. 12. 2004, č. j. 14 Az 237/2003 - 32 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2003, č. j. OAM-3714/VL-19-C10-2002, kterým nebyl žalobci o udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem podal žalobce včas kasační stížnost (osobně u krajského soudu dne 31. 1. 2005), ve které mimo jiné uvedl, že žádá o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů. Krajský soud proto žalobce usnesením ze dne 4. 2. 2005, č. j. 14 Az 237/2003 - 40 vyzval k vyplnění formuláře - potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech a vrácení jej podepsaného soudu ve lhůtě jednoho měsíce. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že zásilka s citovaným usnesením krajského soudu byla předána k poštovní přepravě dne 7. 2. 2005, žalobci bylo doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence na jím uvedenou adresu v kasační stížnosti P. 9, U V. s. 317/2, kde žalobce nebyl dne 10. 2. 2005 zastížen, bylo mu oznámeno uložení zásilky, on si ji v úložní době nevyzvedl.

Protože krajský soud měl pochybnosti, zda se žalobce na uvedeném místě skutečně zdržuje (nebylo zaznamenáno v evidenci žadatelů o azyl vedené žalovaným, žalobce je jako své místo pobytu uvedl pouze v kasační stížnosti), pokusil se o opětovné doručení předmětného usnesení žalobci na adresu P. 9, U v. s. 317/2, kde nebyl dne 22. 3. 2005 poštovní doručovatelem zastížen, bylo mu oznámeno uložení zásilky, on si ji v úložní době nevyzvedl.

Přípisem ze dne 3. 5. 2005 požádal krajský soud jednak Policii České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, oddělení cizinecké policie, se sídlem Praha 9 (dále jen „oddělení cizinecké policie“), a jednak Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, evidenční odbor, se sídlem Praha 3 (dále i „evidenční odbor cizinecké policie“), o sdělení, zda se žalobce na adrese P. 9, U v. s. 317/2 zdržuje, případně zda je znám jeho jiný pobyt. Oddělení cizinecké policie krajskému soudu dne 19. 5. 2005 sdělilo, že na adrese P. 9, U v. s. 317/2, bylo provedeno šetření za účelem zjištění pobytu žalobce, nepodařilo se tam však k němu zjistit žádné poznatky. Dle sdělení se na uvedené adrese se nachází ubytovna, kde se v době šetření nacházeli cizinci, kteří žalobce neznali. Evidenčním odborem cizinecké policie bylo přípisem ze dne 10. 5. 2005 (krajskému soudu byl předložen dne 26. 5. 2005) sděleno, že žalobce má na území České republiky vydané vízum za účelem strpění platné do 30. 1. 2006, přičemž žalobce dne 31. 3. 2005 z území České republiky vycestoval přes hraniční přechod Č. T. – Ch. a jeho následný příjezd zpět na území České republiky není evidován.

Usnesením ze dne 15. 6. 2005, č. j. 14 Az 237/2003 – 50 Krajský soud v Ústí nad Labem žalobci neznámého pobytu ustanovil pro řízení o kasační stížnosti opatrovníci P. S., pracovníci krajského soudu. Dále krajský soud usnesením ze dne 26. 8. 2005, č. j. 14 Az 237/2003 - 52 žalobce znovu vyzval k vyplnění připojeného formuláře – potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a vrácení jej podepsaného soudu ve lhůtě jednoho měsíce, citované usnesení bylo opatrovníci žalobce doručeno dne 1. 9. 2005. Usnesením ze dne 19. 10. 2005, č. j. 14 Az 237/2003 - 53 krajského soudu pak byl žalobce vyzván, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení zvolil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci, citované usnesení bylo opatrovníci žalobce doručeno dne 21. 10. 2005. Dne 28. 12. 2005 rozhodl krajský soud usnesením č. j. 14 Az 237/2003 - 56 o tom, že návrhu žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti se nevyhovuje, toto usnesení bylo doručeno opatrovníci žalobce dne 18. 1. 2006.

Podle záznamu v evidenci žadatelů o azyl vedené žalovaným opustil žalobce dne 19. 1. 2005 P. Č. Ú., přičemž nové místo pobytu žalovanému neoznámil. V kasační stížnosti podané osobně u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 31. 1. 2005, žalobce označil jako adresu svého pobytu P. 9, U v. s. 317/2, kam mu byly v rozmezí února až března roku 2005 zasílány shora citované písemnosti krajského soudu. Ze sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenčního odboru, se sídlem Praha 3, ze dne 10. 5. 2005 vyplynulo, že žalobce z území České republiky dne 31. 3. 2005 vycestoval přes hraniční přechod Č. T. – Ch. a jeho následný příjezd zpět na území České republiky není evidován. Místo pobytu žalobce na území České republiky není nadále známo ani Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V projednávané věci pobyt žalobce není znám nejméně ode dne 31. 3. 2005, kdy odcestoval z území České republiky, a jeho kasační stížnost nelze projednat

a rozhodnout o ní, protože není splněna podmínka povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu rozhodl o zastavení řízení (ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu